'श्राद्धभोजनशीलो हि यतः कर्ता प्रतीयते ।
न तद्भोजनमात्रं तु कर्तरीनेर्विधानतः[1] ॥' इति ।

'अमुक्ता' इत्यत्र तु क्रिययैव सह संबन्ध इति दोष एव । एते च क्लिष्टत्वादयः समासगता एव पददोषाः ।

वाक्ये दुःश्रवत्वं यथा—

'सरार्त्यन्धः कदा लप्स्ये कार्तार्थ्यं विरहे तव ॥'
कृतप्रवृत्तिरन्यार्थे कविर्वान्तं समश्नुते ॥

अत्र जुगुप्साव्यञ्जिकाश्लीलता ।

'उद्यत्कमललौहित्यैर्वक्त्रैर्भूषिता तनुः[2] ॥'

अत्र कमललौहित्यं पद्मरागः । वक्त्रैर्वामाभिः । इति नेयार्थता ।

व्युत्पत्तिसिद्धत्वात् । अतः श्राद्धभोजिपदात्तद्भोजनमात्रं श्राद्धभोजनमात्रं प्रतीयत इत्यनुषङ्गः । **क्रिययैव सह संबन्ध इति** । भवत्कर्तृकमोचनाभावप्रतीतिबोधस्यानुभवसिद्धत्वादिति भावः । **दोष एव** अविमृष्टविधेयांशत्वमेव । एतन्मते समस्यमानपदार्थैकदेशे नञर्थान्वयेऽपि समासस्वीकारः । यदि पुनः क्तप्रत्ययार्थस्य कर्मणोऽन्वयापत्त्या क्रियया सह नञर्थस्य संबन्धमनङ्गीकृत्य मोचनकर्मणैव संबन्धः स्वीक्रियते, तदा पुनरयमब्राह्मण इत्यादिवदत्रापि मोचनकर्मपदस्यैव विधेयत्वं बोध्यम् । किं तु नञः समस्ततया तस्य न स्पष्टावगम इत्यविमृष्टविधेयांशत्वमित्यवगन्तव्यम् । अत्रापि रसादिप्रतीतिविलम्बनं दूषकताबीजम् । **एते चेति** । आदिपदाद् विरुद्धमतिकारित्वविधेयाविमर्शयोर्ग्रहणम् । विना समासं तेषामसंभवादिति भावः ॥ संप्रति वाक्यदुःश्रवत्वादीनुदाहरति—**वाक्य इति । सरार्त्यन्ध इति** । अत्रानेकपदस्य परुषवर्णघटितत्वाद्वाक्यदुःश्रवत्वम् । वाक्यगतं **व्रीडाव्यञ्जकाश्लीलत्वं** यथा—'न साधनोन्नतिर्या स्यात्कलत्रारतिदायिनी ।' जुगुप्साव्यञ्जकाश्लीलत्वमुदाहरति—**कृतप्रवृत्तिरिति** । अन्यार्थे अन्यकविवर्णितवाक्यार्थे कृतप्रवृत्तिः कृतकाव्यबन्धः । अत्र वान्तप्रवृत्तिशब्दौ जुगुप्साव्यञ्जकौ । **अमङ्गलाश्लीलत्वं** वाक्यगतं यथा—'पितृवसतिमहं प्रयामि तां सह परिवारजनेन, यत्र मे । भवति सपदि पावकान्वये हृदयमशेषितशोकशल्यकम् ॥' अत्र पितृवसतिपावकशब्दौ जनकवेश्मपवित्रकारिवाचकौ श्मशानतद्वह्निरूपामङ्गलव्यञ्जकौ—**अनुचितार्थत्वं** यथा—'कुविन्द ! त्वं तावत्पटयसि गुणग्राममभितो

---

1. इनेरिति ॥ णिनिप्रत्ययविधायकं तु 'व्रते' इति सूत्रम् । व्रते गम्यमाने सुबन्त उपपदे धातोर्णिनिः प्रत्ययो भवतीति तद्वृत्तिः ॥

2. उद्यदिति ॥ उद्यत्कमललौहित्यैरिति करणे तृतीया ॥